

**Udvarhelyi Sándor**, (agyagfalvi) színész. A Nemzeti Színháznak 36 éven keresztül mint kardalnok és segédszínész, általánosan szeretett tagja volt. Pályáját csak a szabadságharc idejében szakította félbe, amikor 18 ütközetben vett részt és Budavár bevételekor szintén jelen volt a bástyafalakon. Ritka szívós természetének és rendes életmódjának tudható be, hogy életében csak egyszer feküdt beteg: a mikor a Nemzeti Színház közelében tűz ütött ki, s ő a színházat védve, az oltásnál segédkezett, egy leomló ház rászakadt, s megsebesítette. Nyugdíjba vonulván, eleinte Leányfalun, majd a fővárosban élt, ahol irodalmi munkásságot is kifejtett. Megh. 1885 november 14-én, Budapesten. — **Neje:** Novák Teréz, színésznő, a Nemzeti Színház tagja, sz. 1825-ben, megh. 1908-ban.

**Ugrás.** Ha előadás közben a színészek akár tudatosan, akár a nélkül a szöveg egy részét elhagyják, vagy rövidítik, ezt „ugrásnak” hívják. Akkor is előfordul, ha hirtelen merül fel szükségessége, pld. rosszullet, vagy egyéb baj esetén, vagy ha technikai okokból kell az előadást rövidíteni, pld. hosszúra elnyúló délutáni előadásoknál. Az ilyen ugrásokhoz, miután próbák nélkül történnek, ügyes rögtönzések kellenek, nehogy a közönség az ugrást észrevegye, akár a szöveg értelmetlensége, akár az előadás bizonytalansága miatt.

**Ujfalussy Sándor**, id. úttörő színész, A kassai színésztársaság tagja, aki mint vándorszínész bejárta az egész országot, télen rendszeren Miskolcon tartózkodott, innét átment Sátoraljauhelyre, vagy Nagykállóba, a megyei gyűlések alkalmával. 1813-ban már feltűnt. 1815 év őszén a Pesten működő magyar színésztársaságának tagja volt. Ez év végén pártolás hiánya miatt a társulat megbukott, mire az ügyet Udvarhelyi és Lángh veszi át; övelők U. is lemegy Kecskemétre. 1820 év elején Kilényi Dávidnál működik, nemsokára megváltik tőle és maga szervez társulatot, mellyel Zalaegerszegen kezdi meg működését; innen Komáromba megy 12 tagu társulatával, 1821 után. — 1828-ban felhagy

a vándorló színigazgatási élettel és Budán a helytartótanácsnál irnokoskodott; de csekély iskolai képzettsége miatt nem igen haladhatott följebb. Nemsokára ismét színész lett, elment Kolozsvárra, ahol Székely József pártfogásába vette. 1823-ban Komáromban igazgató volt, onnan Balassagyarmatra megy, ahol a megyegyűlés alkalmával játszott. 1825-ben Pozsonyban volt. 1826 őszén az Éder-féle társulattal Debrecenben működött. További működése szintén a vidékre terjedt. (Kassa, Eger, Rimaszombat, Rozsnyó, Sárospatak stb.) 1843-ban visszavonult a színésztől és nejével (Sáska Borbálával, lásd róla alább) Debrecenbe ment és ott Balla Károlylyal szerkesztője lett a „Nagyvárad-Debreceni Értesítő”-nek. Később Nagyváradra tette át lakását, hol egy rosszul orvosolt lábseb következtében legszebb férfikorában elhunyt. Színműfordításai: „Izidor és Olga vagy a rabszolgák”, szomorú rajzolat 5 szak. Ernest Raupach után, 1831 máj. 7. Debrecen. „Menyaszonny és völgegy egy személyben”, tréfas játék 1 f. Kotzebue után, Miskolc, 1831 szept. 24. „A két özvegy”, vj 1 f. Holbein után, 1831 jun. 19. — **Neje:** Sáska Borbála, úttörő színésznő, sz. 1800-ban, megh. 1884 ápr. 12-én, Budapesten. Szülei színészek voltak: Sáska János és Koronkai Borbála. (L. o.) Már gyermekkorában kapott szerepeket és mire felseledt, naivákat játszott. Atyja korán ráfogta a francia és német nyelv elsajátítására és e nyelveken is alkalma volt játszani; ugyancsak alapos oktatást nyert az énekművészetből is. A „Sevillai borbély” Rozinája fényes sikert hozott neki. Első férje Erdélyi nevű színész, azután U. hoz ment nőül, végül Fodor Károlyné néven vonult vissza a színpadtól. A kerepesi-temetőben nyugsznak hamvai. — **Gyermekeik:** Ujfalusi Sándor ifj., népszerű vidéki színész, 1848-49-iki honvédkapitány, 1871 jul. 28-án Kisvárdán meghalt. A budai Népszínháznak egykori rendezője, egy ideig a kolozsvári közönség kedvence, legutóbb Várnay Fábian társulatának színész és rendező-tagja. 1871 januárban visszavonult a színésztől és a „Pátria” bécsi biztosító intézet ügynöke lett.